

Daniela-Monica Grozavu
Mariana Vacarciuc

Implementarea educației prin muzică, ca metodă eficientă și inovativă, în procesul de realizarea a conținuturilor curriculare în învățământul general

DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2024-4.3>

Daniela-Monica Grozavu
Doctorandă,
Universitatea Pedagogică de Stat «Ion Creangă» din Chișinău, Republica Moldova
Prof.inv.primar- Școala Gimnazială «Avram Iancu» din București, România
ORCID: 0009-0003-5619-2320

Mariana Vacarciuc
Doctor în Științe Pedagogice, conf. univ.,
Universitatea Pedagogică de Stat «Ion Creangă» din Chișinău, Republica Moldova
ORCID: 0000-0001-5184-4076

Articolul actualizează problemele privind explorarea modului în care muzica poate fi utilizată în calitate de instrument educațional pentru sporirea randamentului școlar – facilitarea învățării diverselor discipline școlare, cât și pentru îmbunătățirea/dezvoltarea competențelor academice și sociale ale elevilor. Această abordare presupune integrarea muzicii în predarea conținuturilor din diferite arii curriculare prin metode inovative, precum sunt învățarea colaborativă, utilizarea tehnologiilor digitale și abordările interdisciplinare. Educația prin muzică stimulează creativitatea, gândirea critică și implicarea activă a elevilor, oferindu-le noi modalități de a învăța și de a face conexiuni între diferite domenii. Astfel, muzica devine un mediu de învățare complex și eficient, contribuind la o educație holistică. Sunt identificate principalele puncte ale studiului, în special. 1. Educație interdisciplinară- reprezintă o abordare educațională care implică integrarea și combinarea mai multor discipline sau domenii de studiu pentru a aborda o anumită temă, problemă sau concept. 2. Învățare creativă- se referă la un proces educațional în care elevii sunt încurajați să își exprime ideile, să exploreze concepte și să rezolve probleme într-un mod inovator și original. 3. Integrare curriculară- se referă la abordarea educațională care combină și corelează diverse discipline și conținuturi de învățare într-un mod care să faciliteze o înțelegere mai profundă și holistică a subiectelor. 4. Tehnologie în educație- se referă la utilizarea diverselor instrumente și resurse tehnologice pentru a îmbunătăți procesul de învățare și predare. 5. Inovație pedagogică- se referă la introducerea și aplicarea de noi metode, tehnici, strategii și resurse în procesul de învățământ pentru a îmbunătăți calitatea educației și a facilita învățarea.

Cuvinte cheie: abordare interdisciplinară, educație prin muzică, învățare creativă, integrare educațională, tehnologie educațională, inovare pedagogică.

Actualmente, utilizarea în procesul educațional a diverselor domenii artistice și, în mod aparte, ale artei sonore – muzica, constituie un imperativ al timpului. Muzica, pe lângă faptul că reprezintă un instrument educațional artistic, poate constitui și una din metodele pedagogice, care să faciliteze procesul de învățare în diverse domenii/ arii curriculare, impulsionând formarea-dezvoltarea creativității, gândirii critice și a percepției mai profunde a conceptelor științifice. Astfel, prin muzică, utilizată eficient și inovativ, pot fi abordate diverse conținuturi curriculare din învățământul general, oferindu-se o modalitate creativă și interdisciplinară de transformare a învățării.

În cadrul procesului educațional – a abordării diverselor conținuturi curriculare, pot fi aplicate multiple metode eficiente și inovative de integrare a educației prin muzică, dintre care ținem să evidențiem:

1. *Integrarea muzicii în învățarea limbilor* (limba și literatura română, limbi străine). Muzica poate fi utilizată pentru a îmbunătăți înțelegerea lingvistică și literară, precum:

- Învățarea vocabularului: prin cântece, elevii pot învăța cuvinte și expresii noi, fie în limba maternă, fie în limbi străine; ritmul și melodia ajută la memorarea pe termen lung;

- Analiză literară: textele cântecelor pot fi analizate din perspectiva figurilor de stil, a temelor și a mesajelor morale, aducând o dimensiune creativă și atractivă pentru analiza literară;

- Învățarea gramaticii: prin cântece educative,

structurile gramaticale (timpurile verbale, construcțiile frazelor) pot fi explicate într-un mod plăcut și ușor de reținut.

2. *Muzica și științele* (matematică, fizică, biologie). Muzica poate fi utilizată ca un instrument pentru a fi ilustrate concepte științifice. De exemplu:

- Matematică: ritmul și măsurile din muzică sunt strâns legate de concepte matematice precum fracțiile și proporțiile. Elevii pot învăța despre fracții împărțind măsurile într-o piesă muzicală;

- Fizică: undele sonore și frecvențele sunt parte integrantă a studiului muzicii. Prin experimente muzicale, elevii pot învăța despre sunet, undele acustice și cum diferite instrumente produc sunete de frecvențe diferite;

- Biologie: muzica poate ajuta la explorarea proceselor biologice. De exemplu, un cântec despre structura celulei sau despre ecologia unui habitat poate facilita înțelegerea acestor concepte complexe.

3. *Proiecte creative interdisciplinare*. Un mod inovator de a integra muzica în curriculum este prin crearea de proiecte interdisciplinare, în care elevii își folosesc abilitățile muzicale în combinație cu alte domenii, spre exemplu:

- Creează o operă muzicală: elevii pot compune o piesă muzicală care reflectă evenimente istorice importante sau teme literare. Aceasta le permite să conecteze învățarea muzicii cu înțelegerea evenimentelor istorice sau literare;

- Jocuri muzicale: jocuri interactive de tip "quiz",

în care elevii trebuie să răspundă la întrebări academice cântând răspunsurile.

4. *Muzica ca suport pentru educația socio-emoțională.* Muzica are o puternică dimensiune emoțională și poate fi folosită pentru a promova dezvoltarea socio-emoțională:

- Explorarea emoțiilor prin muzică: elevii pot crea cântece sau pot analiza muzică pentru a explora emoțiile lor sau ale personajelor din povești, istorie sau literatură;
- Relaxare și gestionarea stresului: muzica calmantă poate fi utilizată pentru a reduce agitația elevilor și a crea un mediu propice pentru concentrare, ajutându-i să gestioneze stresul școlar.

5. *Compunerea și interpretarea muzicii ca metodă de învățare active.* Compoziția muzicală poate fi utilizată ca o formă de învățare activă în care elevii creează melodii care să reflecte conceptele învățate:

- crearea de versuri pentru a învăța concepte: elevii pot scrie versuri pe teme din diverse discipline (cum ar fi anatomia umană, istoria Renașterii sau regulile gramaticale), ceea ce ajută la memorarea și înțelegerea profundă a conceptelor;

- Proiecte de grup: colaborarea pentru a crea muzică le permite elevilor să-și dezvolte abilitățile de lucru în echipă, în timp ce își aprofundează cunoștințele dintr-o anumită materie, "Activitatea în grup este orientată spre aspectul social al învățării, urmărindu-se dezvoltarea comportamentului social al elevului." (1).

6. *Tehnologia și aplicațiile muzicale în educație.* Utilizarea tehnologiilor muzicale adaugă o dimensiune inovatoare procesului de învățare:

- Software-uri de compoziție: elevii pot folosi aplicații și software-uri precum GarageBand sau Soundtrap pentru a crea muzică care să reprezinte o lecție istorică sau o teorie științifică;

- Aplicații educative muzicale: există aplicații care combină învățarea muzicii cu alte domenii, cum ar fi matematică sau limbi străine, făcând procesul de învățare mai interactiv.

7. *Abordarea muzicii din perspectivă culturală și istorice.* Integrarea muzicii poate facilita învățarea despre cultură, istorie și identitate:

- Istorie și cultură: muzica tradițională din diverse perioade istorice poate fi folosită pentru a înțelege mai bine contextul istoric și cultural. De exemplu, elevii pot studia rolul muzicii în mișcările sociale, cum ar fi jazz-ul în perioada segregării din SUA;

- Educație civică: elevii pot crea cântece de protest sau care să reflecte teme de justiție socială, explorând astfel temele educației civice printr-o abordare creativă.

8. *Muzica și mișcarea în educația fizică.* Muzica poate fi integrată în lecțiile de educație fizică prin activități care implică mișcarea corelată cu ritmul:

- Dans educațional: coregrafii bazate pe muzică specifică unei teme, cum ar fi un dans care să exprime etapele unui proces biologic sau istoric;

- Exerciții fizice pe ritmuri muzicale: elevii pot învăța corectitudinea execuției exercițiilor prin asocierea cu un anumit ritm muzical.

9. *Muzica și dezvoltarea gândirii critice.* Muzica poate fi un instrument util pentru stimularea gândirii critice și a reflecției asupra anumitor teme:

- Analiză critică a versurilor: elevii pot analiza versurile cântecelor din perspectiva mesajului social sau politic, dezvoltând astfel abilități de gândire critică și evaluare;
- Dezbateri muzicale: elevii pot dezbate semnificația unor cântece sau a impactului acestora asupra societății, conectând muzica la teme de filozofie, etică sau istorie.

În contextul abordării unor metode de facilitare a învățării diverselor conținuturi curriculare și sporirii randamentului școlar, considerăm eficiente și inovative *educația interdisciplinară, învățarea creative, integrarea curriculară, inovația pedagogică, tehnologia în educație*. Fiecare dintre acestea posedă anumite caracteristici și beneficii, care, în continuare, vor fi elucidate, prezentându-se și exemple de utilizare a lor.

- *Educația interdisciplinară* încurajează elevii să facă legături între cunoștințele din diferite arii curriculare, dezvoltând astfel o înțelegere mai complexă și mai profundă a subiectelor studiate.

Principalele caracteristici ale educației interdisciplinare includ:

- *conexiuni între discipline*: se urmărește identificarea punctelor comune și aplicarea conceptelor dintr-o disciplină în alta (de exemplu, folosirea matematicii în muzică sau arte).

- *învățare contextualizată*: elevii învață să aplice cunoștințele în contexte reale sau scenarii diverse, ceea ce îi ajută să înțeleagă cum diferitele domenii se influențează reciproc.

- *gândire critică și creativă*: promovează o abordare deschisă și critică a învățării, încurajând elevii să găsească soluții inovatoare la problemele complexe.

- *abordări colaborative*: educația interdisciplinară implică adesea colaborarea între profesori din diferite domenii, precum și munca în echipă între elevi.

De exemplu, o lecție interdisciplinară poate combina științele naturii, arta și muzica pentru a explora concepte precum sunetele și vibrațiile, aplicând astfel cunoștințe din fizică într-un mod creativ. Acest tip de educație ajută la dezvoltarea unor competențe esențiale precum gândirea critică, capacitatea de a rezolva probleme și creativitatea.

- *Învățarea creativă* implică utilizarea gândirii critice, a imaginației și a abilităților de rezolvare a problemelor pentru a genera noi idei și soluții, transformând învățarea într-o experiență activă și personalizată.

Principalele caracteristici ale învățării creative reprezintă:

- *gândirea critică și analitică*: elevii sunt încurajați să evalueze și să analizeze informațiile, să pună

întrebări și să caute soluții alternative, dezvoltându-și abilitățile de gândire critică;

- *explorarea ideilor*: învățarea creativă promovează explorarea liberă a ideilor, încurajând elevii să își exprime opiniile și să își urmeze curiozitatea;

- *colaborarea și comunicarea*: elevii lucrează adesea în grupuri, colaborând pentru a dezvolta proiecte și a găsi soluții comune, ceea ce le îmbunătățește abilitățile sociale și de comunicare;

- *flexibilitatea și adaptabilitatea*: procesul de învățare este adesea adaptabil, permițând elevilor să își modifice abordările și să își schimbe perspectivele în funcție de feedback și noi informații;

- *integrarea diferitelor discipline*: învățarea creativă poate implica integrarea mai multor discipline, stimulând conexiuni între subiecte și dezvoltând o înțelegere holistică.

Beneficiile învățării creative constau în:

- *dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor*: elevii devin mai capabili să identifice problemele și să găsească soluții inovatoare;

- *stimularea creativității*: această abordare încurajează gândirea creativă, ajutând elevii să își dezvolte abilitățile de exprimare artistică și să își exploreze interesele;

- *îmbunătățirea motivației*: experiențele de învățare creative sunt adesea mai captivante și mai motivante, ceea ce conduce la un angajament mai mare din partea elevilor;

- *pregătirea pentru viitor*: învățarea creativă dezvoltă competențe esențiale pentru secolul XXI, cum ar fi adaptabilitatea, gândirea critică și colaborarea.

Propunem câteva exemple de activități de învățare creativă:

- *proiecte artistice*: elevii creează lucrări de artă, muzică sau literatură care reflectă învățarea lor despre diferite teme sau concept;

- *învățarea prin joc*: folosirea jocurilor educaționale și a activităților ludice pentru a explora concepte și idei într-un mod distractiv și interactiv;

- *studii de caz*: elevii analizează situații reale sau fictive și propun soluții creative la problemele identificate;

- *sesiuni de brainstorming*: grupuri de elevi discută și generează idei noi pe baza unor întrebări sau provocări specifice.

În cele din urmă, ținem să concluzionăm că, învățarea creativă constituie un proces esențial care transformă educația dintr-o experiență pasivă într-o activitate dinamică și interactivă. Aceasta dezvoltă nu doar cunoștințele și abilitățile academice ale elevilor, ci și capacitățile lor de a gândi critic, a inova și a colabora, pregătindu-i astfel pentru provocările și oportunitățile viitoare. În acest sens, cercetătorul Pânișoară, I.O. menționa că muzica poate să aibă un rol spectaculos pentru un proces de învățământ de succes, poate să sprijine demersul cadrului didactic de a duce în fața elevilor frumusețea disciplinei

pe care o predă, poate să dezvolte o stare pozitivă și motivate [2].

- *Integrarea curriculară* implică conectarea temelor, conceptelor și abilităților din mai multe domenii pentru a crea o experiență educațională mai integrată și relevantă pentru elevi.

Principalele caracteristici ale integrării curriculare constau în:

- *conectarea disciplinelor*: integrarea curriculară permite stabilirea unor legături între diferite discipline, precum științele, artele, matematica și limba, facilitând învățarea interactivă;

- *teme transversale*: curriculumul integrat adesea se concentrează pe teme sau probleme transversale care pot fi abordate din perspective diferite, încurajând elevii să facă conexiuni între diverse domenii de studiu;

- *învățare experiențială*: integrarea curriculară promovează învățarea prin experiențe directe, cum ar fi proiecte de grup, activități practice și studii de caz, care implică aplicarea cunoștințelor în contexte reale;

- *personalizare*: această abordare permite adaptarea învățării la nevoile și interesele individuale ale elevilor, făcând educația mai relevantă și semnificativă;

- *dezvoltarea abilităților critice*: integrarea curriculară încurajează gândirea critică și abilitățile de rezolvare a problemelor, deoarece elevii trebuie să analizeze informații din diferite perspective.

În literatura de specialitate se evidențiază impactul muzicii asupra dezvoltării cognitive, sociale și emoționale a elevilor, prezentând dovezi despre modul în care muzica poate facilita învățarea eficientă a altor conținuturi curriculare [3]. Ținem să menționăm câteva din beneficiile integrării curriculare:

- *îmbunătățirea înțelegerii*: elevii pot înțelege mai bine conceptele atunci când acestea sunt prezentate în contextul mai larg al altor discipline;

- *motivație crescută*: abordarea integrată a învățării poate spori motivația și interesul elevilor prin relevanța și aplicabilitatea materialului studiat;

- *dezvoltarea abilităților sociale*: proiectele de grup și activitățile colaborative contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și de comunicare ale elevilor;

- *pregătirea pentru viață*: integrarea disciplinelor îi ajută pe elevi să dezvolte abilități de gândire critică și capacitatea de a rezolva probleme complexe, pregătindu-i pentru provocările viitoare.

În susținerea celor relatate – posibilități de utilizare a muzicii în calitate de instrument pedagogic inovativ în vederea sprijinirii integrării diverselor conținuturi curriculare, sunt realizate cercetări, rezultatele cărora oferă strategii practice și exemple de succes [4]. Astfel, evidențiem unele exemple de integrare curriculară:

- *proiecte interdisciplinare*, în care se îmbină știința și arta, precum realizarea unei expoziții de știință care include elemente artistice, pentru a explora teme legate de mediu.

În aceste sens, sunt cunoscute drept repere științifice studiile realizate, atât în țară cât și în străinătate, care constituie resurse esențiale pentru înțelegerea modului în care "educația prin muzică poate aborda inovativ și eficient conținuturile curriculare". Rezultatele cercetărilor din domeniul corespunzător oferă studii teoretice și exemple practice de integrare a muzicii în educație, ce explorează transferul de cunoștințe între muzică și alte discipline. Învățarea interdisciplinară și integrarea conținuturilor curriculare poate fi sprijinită de muzică prin aplicarea sarcinilor colaborative și abordări multimodale [5]. Sursele respective prezintă strategii și metode de facilitare a dezvoltării abilităților cognitive, sociale și creative ale elevilor prin intermediul muzicii, promovând, astfel, învățarea interdisciplinară.

– *studii de caz*: analizarea unei probleme comune care implică științe sociale, matematică și educație civică pentru a găsi soluții;

– *activități practice*: oferirea de oportunități pentru elevi de a crea un produs sau un serviciu care implică cunoștințe din mai multe discipline, cum ar fi știința, tehnologia, ingineria, artele și matematica (STEAM);

– *teme globale*: studierea unei teme globale, cum ar fi schimbările climatice, din perspectivele științelor, geografiei, economiei și eticii, pentru a înțelege impactul și soluțiile posibile.

În fine, integrarea curriculară este o abordare educațională esențială care facilitează o învățare mai profundă și mai relevantă, ajutând elevii să facă conexiuni între diferite discipline și să dezvolte abilități critice pentru existență/ viața de toate zilele. Prin promovarea unei învățări interconectate, integrarea curriculară nu doar îmbunătățește înțelegerea subiectelor, ci și contribuie la formarea unor cetățeni bine pregătiți pentru viață / personalități armonioase și flexibile.

• *Inovația pedagogică* implică utilizarea creativității și a gândirii critice în vederea dezvoltării practicii educaționale, care să răspundă nevoilor diverse ale elevilor și să fie adaptate la schimbările din societate, tehnologie și știință.

Principalele caracteristici ale inovației pedagogice se rezumă la:

– *abordări noi de predare și învățare*: inovația pedagogică poate include metode alternative de predare, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte, învățarea prin descoperire sau învățarea colaborativă;

– *utilizarea tehnologiei*: integrarea tehnologiilor digitale, cum ar fi platformele de învățare online, aplicațiile educaționale, instrumentele multimedia și resursele interactive, pentru a sprijini procesul de învățare;

– *flexibilitate și adaptabilitate*: practicile inovatoare trebuie să fie flexibile și să se adapteze la diferite stiluri de învățare, nevoile și interesele elevilor, precum și la contextul social și cultural în care se desfășoară educația;

– *colaborare și parteneriate*: inovația pedagogică încurajează colaborarea între profesori, elevi, părinți și comunitate, promovând parteneriate care pot îmbunătăți resursele educaționale și experiențele de învățare;

– *evaluare și feedback continuu*: inovațiile pedagogice se bazează pe evaluarea continuă a procesului de învățare și a rezultatelor, pentru a identifica ce funcționează și ce necesită îmbunătățiri.

Beneficiile inovației pedagogice constau în:

– *îmbunătățirea angajamentului elevilor*: metodele inovatoare pot face procesul de învățare mai captivant și mai relevant pentru elevi, sporindu-le motivația și interesul.;

– *dezvoltarea abilităților critice*: inovația pedagogică promovează gândirea critică, creativitatea și abilitățile de rezolvare a problemelor, care sunt esențiale în secolul XXI;

– *personalizarea învățării*: prin adoptarea unor abordări diferite, inovația permite o personalizare mai mare a experiențelor educaționale, răspunzând nevoilor individuale ale elevilor;

– *formarea unui mediu de învățare colaborativ*: încurajarea colaborării între elevi și profesori contribuie la dezvoltarea abilităților sociale și la crearea unei comunități de învățare.

Printre exemplele de inovații pedagogice se evidențiază:

– *Învățarea prin proiecte*: elevii lucrează la proiecte care le permit să aplice cunoștințele într-un context practic, promovând astfel învățarea activă;

– *Flip teaching* (predare inversată): elevii studiază materialul acasă (de exemplu, prin videoconferințe sau resurse online) și discută conceptele în clasă, unde pot primi feedback direct;

– *Gamificare*: utilizarea elementelor de joc în procesul de învățare pentru a spori angajamentul și motivația elevilor;

– *Învățare bazată pe competențe*: focusarea pe dezvoltarea competențelor esențiale pentru viață, cum ar fi gândirea critică, creativitatea și abilitățile de comunicare.

Așa dar, inovația pedagogică este esențială pentru evoluția educației, contribuind la crearea unor experiențe de învățare mai relevante, atractive și eficiente. Prin adoptarea de noi metode și tehnici educaționale, cadrele didactice pot răspunde mai bine trebuințelor și intereselor elevilor, pregătindu-i în așa mod pentru multiple provocări ale vieții și încurajându-i spre acțiuni de dezvoltare personală și profesională. În acest sens, cercetătorul Pânișoară, I.O. susține: „Principiul încurajării spune că dascălul trebuie să-și calculeze momentele în care elevul are nevoie să fie încurajat și susținut” [6].

• *Tehnologia în educație* include utilizarea software-urilor educaționale, platformelor online, echipamentelor hardware, precum computerele, tabletele, proiectoarele și alte tehnologii multimedia.

Scopul principal al integrării tehnologiei în educație este de a sprijini și îmbunătăți experiența de învățare a elevilor, de a facilita accesul la informații și de a dezvolta competențe esențiale pentru secolul XXI.

Principalele caracteristici ale tehnologiei în educație sunt:

- *accesibilitate și flexibilitate*: tehnologia permite accesul la resurse educaționale din orice locație și în orice moment, facilitând învățarea online și la distanță;

- *personalizare a învățării*: platformele educaționale pot adapta conținutul în funcție de nevoile și ritmul de învățare al fiecărui elev, oferind o experiență de învățare mai personalizată;

- *învățare interactivă*: tehnologia facilitează activități interactive, cum ar fi jocuri educaționale, simulări, videoconferințe și colaborări online, care pot spori implicarea elevilor;

- *acces la resurse variate*: elevii pot accesa o gamă largă de resurse educaționale, cum ar fi articole, videoclipuri, cursuri online și biblioteci digitale, îmbogățindu-și astfel cunoștințele;

- *colaborare și comunicare*: tehnologia facilitează colaborarea între elevi, profesori și părinți prin intermediul platformelor online, forumurilor de discuții și rețelelor sociale.

Beneficiile utilizării tehnologiei în educație constau în:

- *îmbunătățirea rezultatelor academice*: tehnologia poate ajuta la creșterea motivației și angajamentului elevilor, contribuind la îmbunătățirea performanțelor academice;

- *dezvoltarea abilităților digitale*: elevii învață să folosească tehnologia în mod eficient, dobândind competențe digitale esențiale pentru viitor;

- *sprijin pentru învățarea diferitelor stiluri*: tehnologia permite integrarea diferitelor metode de predare, adaptându-se la stilurile de învățare diverse ale elevilor;

- *inovație și creativitate*: utilizarea tehnologiei în educație încurajează gândirea creativă și inovarea, atât în rândul profesorilor, cât și al elevilor.

Propunem câteva exemple de utilizare a tehnologiei în educație:

- *platforme de învățare online*: utilizarea platformelor precum Google Classroom, Moodle sau edX pentru a gestiona cursuri, a distribui resurse și a evalua progresul elevilor;

- *resurse multimedia*: integrarea videoclipurilor educaționale, simulărilor interactive și materialelor

vizuale pentru a susține predarea conceptelor complexe;

- *instrumente de evaluare*: utilizarea aplicațiilor și software-urilor pentru evaluarea cunoștințelor și competențelor elevilor, oferind feedback în timp real;

- *colaborarea virtuală*: proiecte de grup desfășurate prin intermediul platformelor de colaborare, cum ar fi Microsoft Teams sau Zoom, care permit elevilor să lucreze împreună, indiferent de locație.

Tehnologia în educație constituie un factor cheie în transformarea procesului educațional, contribuind la creșterea accesibilității, flexibilității și eficienței învățării. Prin integrarea tehnologiei în sălile de clasă, cadrele didactice pot oferi o experiență de învățare mai atractivă și relevantă pentru elevi, pregătindu-i astfel pentru provocările viitorului.

În concluzie ținem să menționăm că, integrarea muzicii în sistemul educațional general prin orice forme de activități – compoziție, interpretare, analiză sau tehnologice, poate transforma învățarea într-un proces dinamic și inovator. Acest lucru este posibil grație faptului că arta sonoră – muzica, acționează ca o punte între cunoaștere și emoție. În cele din urmă, are loc facilitarea înțelegerii esențiale a conceptelor bazate pe principiile științei dar, totodată, are loc și dezvoltarea creativității, gândirii critice și abilităților socio-emoționale ale elevilor, calități de care va avea nevoie elevul de azi în viața de mâine.

BIBLIOGRAFIE

VACARCIUC, M. Didactica educației muzicale. Suport de curs. Centrul Editorial-Poligrafic al Universității de Stat „Ion Creangă”, 2021. Chișinău. P. 44.

PĂNIȘOARĂ, I.O. Ghidul profesorului, Editura Polirom, 2017. București. P. 102.

HALLAM, S. The Power of Music: Its Impact on the Intellectual, Social and Personal Development of Children and Young People. International Journal of Music Education, 2010. No. 28 (3). P. 269–289.

RAJAN, R. S. Music as a Pedagogical Tool for Cross-Curricular Integration. Arts Education Policy Review, 2018. No. 119 (1). P. 23–33.

BIASUTTI, M., & CONCINA, E. Music Education and Transfer of Learning: The Role of Collaborative Tasks and Multimodal Approaches. Educational Research Review, 2013. No. 10. P. 23–36.

PĂNIȘOARĂ, I.O. profesorul de succes 59 de principii de pedagogie practică, Editura Polirom, 2015. București, P. 228.

Implementing education through music as an effective and innovative method of realizing the general education curriculum

Daniela-Monica Grozavu
Postgraduate Student
«Ion Creanga» State Pedagogical University
from Chisinau, Republic of Moldova
Primary school teacher-Secondary School
«Avram Iancu» from Bucharest, Romania
ORCID: 0009-0003-5619-2320

Mariana Vacarciuc
PhD, Associate Professor
"Ion Creanga" State Pedagogical University
from Chisinau, Republic of Moldova
ORCID: 0000-0001-5184-4076

The article addresses issues related to exploring how music can be used as an educational tool to enhance academic performance—facilitating the learning of various school subjects as well as improving and developing students' academic and social skills. This approach involves integrating music into teaching content from different curricular areas through innovative methods, such as collaborative learning, the use of digital technologies, and interdisciplinary approaches. Education through music stimulates creativity, critical thinking, and active student engagement, providing them with new ways to learn and make connections across different fields. Thus, music becomes a complex and effective learning medium, contributing to holistic education. The main points of the study are identified, in particular. 1. Interdisciplinary education – represents an educational approach that involves integrating and combining multiple disciplines or fields of study to address a specific theme, problem, or concept. 2. Creative learning – refers to an educational process in which students are encouraged to express their ideas, explore concepts, and solve problems in an innovative and original way. 3. Curricular integration – refers to an educational approach that combines and correlates various disciplines and learning content in a way that facilitates a deeper and more holistic understanding of subjects. 4. Technology in education – refers to the use of various technological tools and resources to enhance the teaching and learning process. 5. Pedagogical innovation – refers to the introduction and application of new methods, techniques, strategies, and resources in the teaching process to improve the quality of education and facilitate learning.

Keywords: interdisciplinary approach, education through music, creative learning, educational integration, educational technology, pedagogical innovation.

Впровадження едукції через музику як ефективний та інноваційний метод реалізації курикулуму загальної освіти

Даніела-Моніка Грозаву
аспірантка
Державний педагогічний університет
імені Іона Крянге у Кишиневі,
Республіка Молдова
вчитель початкових класів середньої
школи «Аврам Янку» у Бухаресті, Румунія
ORCID: 0009-0003-5619-2320

Мар'яна Вакарчук
кандидат педагогічних наук, доцент
«Державний педагогічний університет
імені Іона Крянге у Кишиневі»,
Республіка Молдова
ORCID: 0000-0001-5184-4076

Статтю присвячено дослідженню актуальної проблеми використання музики в межах різних навчальних дисциплін в закладах загальної середньої освіти як засобу підвищення продуктивності освітнього процесу та соціально-культурного розвитку школярів. Едукація через музику передбачає інтеграцію музичного мистецтва з програмним змістом інших навчальних предметів за допомогою міждисциплінарних зв'язків та інноваційних цифрових технологій. Доведено, що означена інтеграція, створюючи новітні способи навчання, активізує творчі здібності учнів, сприяє набуттю ними критичного мислення, стимулює навчальну мотивацію. Отже, завдяки реалізації означеного підходу, складається більш ефективне навчально-культурне середовище, що сприяє цілісній освіті школярів. Визначено основні положення дослідження, зокрема такі. 1. Міждисциплінарний підхід передбачає інтеграційне поєднання навчального матеріалу двох але кількох навчальних дисциплін для комплексного розв'язання конкретних навчальних проблем. 2. Творче навчання передбачає таку організацію освітнього процесу, коли здобувачів заохочують до активних, креативних дій щодо вирішення навчальних проблем інноваційними, оригінальними способами. 3. Навчальна інтеграція є освітньою технологією, що спрямована на співвідношення та поєднання змісту різних навчальних дисциплін і сприяє більш глибокому та цілісному вивченню явищ навколишнього середовища. 4. Освітня технологія є упорядкованою системою дій, які пов'язані з використанням широкого спектру методико-технологічних інструментів та ресурсів для підвищення ефективності освітнього процесу. 5. Педагогічна інновація як освітній феномен стосується створення та впровадження в навчальний процес оригінальних, продуктивних методів, технік, прийомів та ресурсів з метою покращення якості навчання, виховання та всебічного розвитку школярів.

Ключові слова: міждисциплінарний підхід, едукція через музику, творче навчання, навчальна інтеграція, освітня технологія, педагогічна інновація.